

Reálné systémy jsou často reprezentovány pomocí takzvaných komplexních sítí. Tyto sítě mají charakteristickou konektivitní strukturu danou specifikami studovaných systémů. Jelikož často nejsou dostupná dostatečná data či jsou tato nepřesná, častým postupem je modelovat tyto systémy na úrovni této konektivity pomocí náhodných sítí replikující specifické vlastnosti, například snadnou propojitelnost, modularitu či specifickou řídkost. Reprezentace těchto vlastností v základních síťových modelech je hojně prozkoumaná oblast. Pokud je ovšem přítomnost hran řízena speciálními rozděleními či pokud je k celkovému modelu přidán ještě prvek dynamiky celého grafu, tak se stává analýza takových modelů složitější. Práce si klade za cíl prozkoumat vlastnosti takto dynamicky závislých náhodných modelů.